

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

2010/2300(INI)

18.4.2011

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων

προς την Επιτροπή Ανάπτυξης

σχετικά με το μέλλον της δημοσιονομικής στήριξης της ΕΕ προς τις
αναπτυσσόμενες χώρες
(2010/2300(INI))

Συντάκτρια γνωμοδότησης: Gabriele Albertini

PA_NonLeg

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων καλεί την Επιτροπή Ανάπτυξης, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. εκφράζει επιδοκιμασία για τη διαδικασία διαβούλευσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο· ελπίζει ότι η διαδικασία δημοσιονομικής στήριξης θα αναλυθεί και θα βελτιωθεί με αντικειμενικό τρόπο, ούτως ώστε να αυξηθεί η αποδοτικότητά της·
2. υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, η μείωση και εξάλειψη της φτώχειας αποτελεί τον μέγιστο στόχο της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ· τονίζει ότι η φτώχεια έχει πολλαπλές διαστάσεις όπως ανθρώπινη, οικονομική, κοινωνική-πολιτιστική, περιβαλλοντική, πολιτική και διάσταση φύλου, και ότι όλες θα πρέπει να αντιμετωπίζονται από την αναπτυξιακή πολιτική της ΕΕ·
3. συμμερίζεται την άποψη ότι η δημοσιονομική στήριξη μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία μηχανισμών για την καταπολέμηση της διαφθοράς, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για μια διαφανή και πλήρως υπεύθυνη δημοσιονομική διαχείριση και υπάρχει συμφωνία όσον αφορά μια δέσμη δεικτών απόδοσης και ότι, σε άλλη περίπτωση, θα μπορούσε, αντιθέτως, να συμβάλει στη διάδοση της διαφθοράς· τονίζει τη σημασία που έχει, κατά περίπτωση, η υποστήριξη των δημόσιων αρχών και των κοινοβουλίων στις επωφελούμενες χώρες για την προώθηση της διαφάνειας και της χρηστής διακυβέρνησης και για την καταπολέμηση της διαφθοράς·
4. πιστεύει ότι η δημοσιονομική στήριξη, όπως και η προγραμματισμένη βοήθεια, πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μεταβατικό μέσο και να μην εμποδίζει τις προσπάθειες για την ενίσχυση των ικανοτήτων των χωρών να συγκεντρώνουν δικούς τους πόρους μέσω, για παράδειγμα, της φορολογίας, ώστε να ανεξαρτητοποιηθούν από τις δωρεές τρίτων χωρών·
5. φρονεί ότι οι αναπτυξιακές στρατηγικές πρέπει να σχεδιάζονται από τις ίδιες τις αποδέκτριες κυβερνήσεις στο πλαίσιο διαβούλευσης με ευρύ φάσμα εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών και των τοπικών αρχών και σε στενή συνεργασία με τους διεθνείς χρηματοδότες και πρέπει να εγκρίνονται από τα εθνικά κοινοβούλια· φρονεί, επιπλέον, ότι η κοινωνία των πολιτών, οι τοπικές αρχές και οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι πρέπει να συμμετέχουν σε κάθε στάδιο της εφαρμογής, της παρακολούθησης και της αξιολόγησης των αποτελεσμάτων, ότι η διαδικασία αυτή θα πρέπει να είναι διαφανής, ώστε να επιτρέπει τον απρόσκοπτο και αποδοτικό διάλογο με την κοινωνία των πολιτών και ότι η απαίτηση αυτή πρέπει να αποτελεί καθοριστικό κριτήριο επιλεξιμότητας για τη δημοσιονομική στήριξη·
6. υπογραμμίζει τη σημασία που έχει η αποτελεσματικότητα της αναπτυξιακής βοήθειας της ΕΕ· ζητεί να διαμορφωθούν σε επίπεδο ΕΕ μηχανισμοί ανεξάρτητης αξιολόγησης και μια δομή υποβολής παραπόνων που θα είναι προσβάσιμοι για εκείνους που επηρεάζονται από τη βοήθεια της ΕΕ, αλλά και να υποστηριχθεί η δημιουργία μηχανισμών απόδοσης ευθυνών σε κάθε χώρα·
7. φρονεί ότι, εφόσον η χρήση της δημοσιονομικής στήριξης είναι μια σημαντική

στρατηγική απόφαση στο πεδίο των σχέσεων της Ένωσης με τις χώρες εταίρους, το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ (πράξεις κατ' εξουσιοδότηση) θα πρέπει να ισχύει για τον προσδιορισμό των κριτηρίων επιλεξιμότητας όσον αφορά αυτή τη μορφή βοήθειας, δίδοντας στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, ως συννομοθέτες, πλήρεις εξουσίες συναπόφασης όσον αφορά την έγκρισή της, περιλαμβανομένου -αν είναι αναγκαίο- του δικαιώματος ανάκλησης της κατ' εξουσιοδότηση πράξης·

8. επαναλαμβάνει ότι η δημοσιονομική στήριξη πρέπει να δαπανάται με στόχο τη μείωση της φτώχειας, και, μεταξύ άλλων, για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας και στη βάση αρχών όπως η εταιρική σχέση, η αποτελεσματικότητα της βοήθειας και η συνοχή της πολιτικής για την ανάπτυξη· υποστηρίζει την παροχή κινήτρων στη βάση αποτελεσμάτων, τονίζει όμως ότι κάθε είδους αστάθεια των εκταμιεύσεων πρέπει να είναι προβλέψιμη, στο μέτρο του δυνατού, ώστε να μην επιδρά αρνητικά στο δημοσιονομικό σχεδιασμό· επαναλαμβάνει ότι δημοσιονομική στήριξη πρέπει να παρέχεται μόνο σε χώρες που τηρούν και διαφυλάσσουν τις ελάχιστες προδιαγραφές όσον αφορά τη διακυβέρνηση και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· υπογραμμίζει ότι οι προϋποθέσεις που συνδέονται με τις μακροοικονομικές μεταρρυθμίσεις πρέπει να είναι συμβατές με την ανθρώπινη και την κοινωνική ανάπτυξη·
9. τονίζει ότι η τομεακή δημοσιονομική στήριξη μπορεί, υπό ορισμένες συνθήκες, να αποτελέσει μια χρήσιμη ενδιάμεση λύση ώστε να δοθεί στις ενδιαφερόμενες κυβερνήσεις και κοινοβούλια μεγαλύτερη αρμοδιότητα στη διαχείριση των πόρων της βοήθειας, οι οποίοι όμως θα διατίθενται για την υλοποίηση των ΑΣΧ·
10. πιστεύει ότι, χωρίς να θίγεται η «αρχή της αρμοδιότητας» που διατυπώνεται στη Δήλωση του Παρισιού, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει πάντα να επιδιώκει την προώθηση της πρόσβασης στη στοιχειώδη εκπαίδευση και τις βασικές υπηρεσίες υγείας, καθώς και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·
11. δηλώνει ότι η αποδοτικότητα των μέτρων αναπτυξιακής πολιτικής στις χώρες εταίρους πρέπει λαμβάνει πλήρως υπόψη τις τοπικές συνθήκες και να σέβεται τις αρχές της ΕΕ, όπως ορίζεται από τη Συνθήκη, περιλαμβανομένων του κράτους δικαίου και της δημοκρατικής διακυβέρνησης· τονίζει ότι οι ανάγκες θα πρέπει να παραμείνουν βασικό κριτήριο για τη χορήγηση αναπτυξιακής βοήθειας της ΕΕ·
12. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν δημόσιο μητρώο, στο οποίο θα απαριθμούνται με διαφανή τρόπο οι συμφωνίες δημοσιονομικής στήριξης, οι διαδικασίες και οι δείκτες ανάπτυξης, με στόχο την ενίσχυση των τοπικών δημοκρατικών θεσμών και τη διασφάλιση αμοιβαίας λογοδοσίας·
13. τονίζει τον καίριο και υποχρεωτικό ρόλο της συνοχής των πολιτικών για την εφαρμογή μιας αναπτυξιακής πολιτικής με σημαντικά αποτελέσματα· δηλώνει ότι η δημοσιονομική στήριξη θα έχει πραγματικό και μακροπρόθεσμο θετικό αντίκτυπο μόνο αν τεθούν σε εφαρμογή αναπτυξιακές δραστηριότητες και σε άλλους τομείς ενωσιακής πολιτικής όπως το περιβάλλον, η ενέργεια, το κλίμα, το εμπόριο, η γεωργία και η εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας· υπογραμμίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι η εμπορική πολιτική της ΕΕ πρέπει να υποστηρίζει τη διαμόρφωση ισότιμων όρων ανταγωνισμού και την ενδυνάμωση των εμπορικών δυνατοτήτων των αναπτυσσόμενων χωρών, λαμβανομένου υπόψη ότι το εμπόριο θα μπορούσε να αποτελέσει έναν από τους αποτελεσματικότερους μοχλούς

οικονομικής μεγέθυνσης και ανάπτυξης· ζητεί ακόμη να επικεντρωθεί η εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας της ΕΕ στην προώθηση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ειρήνης και της ασφάλειας, που αποτελούν καίριες προϋποθέσεις μιας βιώσιμης ανάπτυξης· ζητεί πιο συστηματικές προσπάθειες για την ενσωμάτωση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και των μέτρων για τη μείωση των κινδύνων καταστροφών·

14. καλεί τα κράτη μέλη να υλοποιήσουν τη δέσμευσή τους να επιτύχουν σταδιακά τον συμφωνηθέντα στόχο, σύμφωνα με τον οποίο το 0,7% του ΑΕΠ πρέπει να δαπανάται για αναπτυξιακή συνεργασία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	13.4.2011
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 54 -: 3 0: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Gabriele Albertini, Dominique Baudis, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Hans-Gert Pöttering, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Charles Tannock, Inese Vaidere, Ιωάννης Κασουλίδης, Μαρία-Ελένη Κοππά, Κυριάκος Μαυρονικόλας, Кристиан Вигенин, Андрей Ковачев
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Elena Băsescu, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Liisa Jaakonsaari, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Barbara Lochbihler, Jacek Protasiewicz, Judith Sargentini, György Schöpflin, Ivo Vajgl
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Marije Cornelissen, Leonardo Domenici, Birgit Schnieber-Jastram